

179. Keresztyének, kik e földön lakoztok

Zsolt 113

szöveg: Debrecen, 1560 | dallam: Debrecen, 1774 (Drága dolog az Úr Istent dicsérni)

F C7/E C7 F A7/C# dm A7 gm/B G7/H C G-7 C
C gm/B F C F am gm/B C G7 C

1. Ke-resz-tyé-nek, kik e föl-dön la - koz - tok, Ne-ve-te-ket az Is-ten-nek ad - tá - tok,

F/A dm gm^(edim/G) F B cm D4 -3 am gm/B G7/H C G-7 C
dm gm cm D am gm/B C G7 C

Az ő ne-vét szün-te-len ti áld - já - tok: Vé-le vég-re hogy ti u-ral-kod - ja - tok.

C gm/B F C F am gm/B C G7 C
2. Mind e világ az ő nevét dicsérje, Légyen áldott az ő neve, azt kérje;
dm gm cm D am gm/B C G7 C
Ellenségünket minékünk megtörje, És bűnüket őnekik el ne tőrje.

C gm/B F C F am gm/B C G7 C
3. Felemeli földről a szegényeket, Föld porában heverő bűnösöket;
dm gm cm D am gm/B C G7 C
Hatalmassá hogy tehesse mind őket: Akik belé vetik az ő hitüket.

C gm/B F C F am gm/B C G7 C
4. Uralkodik az Isten mindeneken, E világon, mind a pogány népeken;
dm gm cm D am gm/B C G7 C
Dicsősége vagyón néki mennyekben: Örülnünk kell nekünk ezen szívünkben.

